

Mgr. Jiří Hruška

Dne 10. 4. 2021 ve věku nedožitých 64 let zemřel dlouholetý šéfredaktor časopisu Sovak, pan Mgr. Jiří Hruška. Do redakce časopisu nastoupil na začátku roku 2002 a ještě téhož roku se stal jeho šéfredaktorem. Pod jeho vedením dosáhl časopis Sovak úrovně odborně respektovaného a vyhledávaného periodika vodohospodářů malé i velké vody. Redakční rada byla pod jeho „taktovkou“ sehraným tělesem a diskusi uměl usměrnit skutečně s milou noblesou. Nespokojoval se s jednostranným výkladem nebo přijetím málo zdůvodněného kritického doporučení. Díky jeho smyslu pro detail, preciznímu zacházení s odbornými texty a vynikajícímu citu pro český jazyk byla výsledná podoba článků v Sovaku dovedena k dokonalosti. Obdivuhodná byla i jeho schopnost vstřícné a trpělivé komunikace jak s autory připomínek, tak s autory rukopisu, a to při stoprocentním zachování anonymity kritika. Dařilo se tak dosáhnout výsledného znění textu vskutku „šlechtickou komunikací“. Běžně autorům doporučoval doplňky, které nejenom vedly k lepšímu vnímání textu, ale také obohatily příspěvek o významnou pointu, lze dokonce říci o „duši“.

Slova a jejich přeměna v nápadité sdělení ho zajímala i ve volnočasových aktivitách, pro obratné a vtípné zacházení se slovy nadšeně obdivoval osobnost Jiřího Suchého a divadlo Semafor, kdy nevynechal jedinou jejich premiéru. Pro tento fenomén specifického laskavého humoru a poctivého divadelnického umu dokázal nadchnout i ostatní. Od raného mládí se zajímal o kulturu, především českou, a zejména o divadlo a film. Jeho znalosti v těchto oborech byly rozsáhlé a hluboké. Během studia na střední i vysoké škole spoluzakládal nebo se účastnil tvorby v několika amatérských divadelních uskupení. Po absolvování oboru Teorie kultury na Filosofické fakultě Univerzity Karlovy pracoval v České televizi, kde získal spoustu znalostí z historie, současnosti i budoucnosti filmu jako uměleckého díla, a pronikl také do tajů produkce i vlastního filmování. Pravidelně dlouhá léta navštěvoval nejprve pracovní, potom jako běžný návštěvník, filmové festivaly, speciálně mezinárodní filmový festival v Karlových Varech (a v dřívější době v Moskvě). Velice rád fotografoval a v improvizovaných koupelnových temných komorách vyvolával filmy a fotografie.

Byl velmi rodinně založený, rodina pro něj byla vším, vždy dal přednost tomu, co bylo pro jeho blízké potřebné. Měl rád

i zvířecí mazlíčky dětí, respektoval především dceřinu zálibu a pomáhal jí při chovu mnoha nejrůznějších domácích zvířátek, zejména kokršpanělky Týny. Společně s rodinou rád cestoval, ale typické turistické destinace ho nezaujaly a nezajímaly. Naopak rád objevoval zajímavou památku či přírodní kout, kde se zastavil čas a kde nepotkal jiného turistu. Miloval Jizerské hory, kde trávil v dětství všechny školní prázdniny. Později si s rodinou užíval čas na chalupě v jihočeské vesnici, která je dnes na seznamu UNESCO. Rád zkoušel i nové vymoženosti, jakými bylo například elektrokolo, z kterého rád poznával okolní krajinu. Byl mu vlastní zájem jak o přírodu, v níž neopomenul nachystat pro ptáčky krmítka, tak i o lokalitu, v níž bydlel. Spolupracoval dlouhá léta s místním časopisem Praha 6 – Veveslavín39, kam psal úvodníky, články a především rozhovory se zajímavými, významnými či známými obyvateli především Praha 6, s hudebníky, herci, politiky, s mnoha sportovci či dalšími umělci a zajímavými osobnostmi z nejrůznějších oborů lidské činnosti. Počet publikovaných rozhovorů dosáhl úctyhodného čísla – 150.

Další z důležitých věcí, kterou Jiří Hruška dokázal druhé inspirovat, byla jeho schopnost vážit si magičnosti okamžiku v souladu s jeho filosofickým založením, zastavit se a vnímat naplno krásné prostředí Starého Města, vodu a život v ní. Nikdy se nezapomněl od vstupních dveří, kterými se prochází do budovy, kde má SOVAK ČR sídlo, rozhlédnout a obdivovat výhled na Karlův most a Hradčany. Stejně tak při cestách na zasedání redakční rady do Nuslí tramvají byl vždy rád za sedadlo nabízející panoramatický výhled skrz zadní okénko.

Není pochyb, jak nám všem bude moc chybět usměvavý, svědomitý a navýsost profesionální kolega Jiří Hruška, na kterého nelze zapomenout.

Vzpomínka Ing. Jiřího Rosického

Časopis Sovak je svým způsobem tváří Sdružení oboru vodovodů a kanalizací ČR, z. s., téměř od samého počátku spolku. Postupně se vyvinul do podoby, kterou znají jeho čtenáři dnes. Od roku 2002 se na jeho obsahu Mgr. Jiří Hruška podílel významným způsobem. Jeho možná největší zásluhou byla péče o obsahovou vyváženost jednotlivých čísel. Obvykle to začínalo už vyhledáváním hlavního partnera pro každé číslo časopisu, člena spolku, který prezentoval svoji společnost na první straně obálky. A k tomu dále patřil samotný navazující obsah. První část, vázaná na titulní stranu, a potom ostatní příspěvky vyhledávané a připravované s autory tak, aby čtenáři našli na svém místě i další informace. Měl velkou zásluhu na tom, že na obsahu žádného čísla nebyla vidět nerovnoměrnost v „produktivitě“ autorů. Myslím, že zvláště obtížné to bylo u prázdninového dvojčísla a vlastně i u každého navazujícího čísla zářijového. Měl jsem možnost s ním v posledních letech pracovat na třech tematicky zaměřených vydáních časopisu. V roce 2018 na sérii článků o pražské Ústřední čistírně odpadních vod na Císařském ostrově, loni na společné prezentaci aktivit Pražské vodohospodářské společnosti a. s. a Pražských vodovodů a kanalizací, a. s., a nakonec na tomto čísle zaměřeném na Úpravnu vody Želivka. To už bohužel Jiří Hruška nestačil dokončit. Jsem si jistý, že nejen mně budou chybět ty chvíle, kdy se (často na jeho impuls) takové tematické číslo rodilo. A v neposlední řadě nám určitě bude chybět jeho sice přátelský, ale svědomitý a někdy i nekompromisní pohled na konečnou verzi jednotlivých příspěvků. Čest jeho památce.

NEKROLOG